

РЕШЕНИЕ

№ 192

гр. Стара Загора, 13.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, Ш-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет
и трета година в следния състав:

Председател: Емилия Енчева

при участието на секретаря Ивелина Б. Костова
като разглежда докладваното от Емилия Енчева Гражданско дело №
20225530105345 по описа за 2022 година

Предявен е установителен иск по реда на чл. 415 от ГПК във вр. с чл. 422 от ГПК,
във вр. чл. 79, ал.1 ЗЗД.

Ищецът „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД гр. София твърдят в исковата си молба, че на 08.10.2020 г. бил сключен Договор за потребителски паричен кредит № 4316369 между „Уникредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД (с предишно наименование „Уникредит Кларима“ АД) и К. И. С., с ЕГН *****, по силата на който Кредитору бил отпуснал на кредитополучателя паричен кредит в размер на 20239.16 лв. (двадесет хиляди двеста тридесет и девет лева и шестнадесет стотинки). Размерът на годишния лихвен процент към датата на сключване на договора бил в размер на 10,00%, а ГПР бил в размер на 10,47%. Съгласно Договора, ответникът се е задължил да погасява отпуснатия кредит на 107 месечни вноски с последна месечна вноска на 21.08.2029 г. След усвояване на Кредита, кредитополучателят е правел вноски след което е преустановил.

Сочат, че на основание сключен Договор за продажба и прехвърляне на вземания (цесия) от 19.04.2022г. и приложенията към него между „Уникредит Кънсюзър Файненсинг“ АД, с ЕИК 175070632 и „ЕОС Матрикс“ ЕООД, с ЕИК 131001375, задължението на К. И. С., произтичащо от Договор за потребителски паричен кредит № 4316369 от 08.10.2020 г., било изкупено от „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД.

В изпълнение на императивните разпоредби на чл.99 от Закона за задълженията и договорите, Длъжникът е уведомен, че считано от датата на получаване на Уведомлението за цесия Кредитор спрямо него по отношение гореописаното парично вземане е „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД. На 25.03.2022г. уведомлението за цесия е изпратено на посочения в договора адрес. Писмото се връща с отбелязване „непотърсено“ Съгласно приложено изрично пълномощно „Иванов и Денев-Адвокатско дружество“ е упълномощено от „УНИКРЕДИТ КЪНСЮМЪР ФАЙНЕНСИНГ“ АД, да извършва уведомяване на длъжниците от името му и за негова сметка. Писмото се връща в цялост, като на известието за доставка е отбелязано „непотърсено“. Моля, на основание чл.235 ал.3 ГПК да приемете,

че длъжникът е надлежно уведомен и с връчването на Уведомление изходящо от цедента, като приложение към исковата молба. С връчване на препис от исковата молба и приложенията към нея по делото, ответникът получава уведомлението, изходящо от стария кредитор за извършеното прехвърляне на процесите вземания, като става надлежно уведомен за извършената цесия, доколкото има възражения в тази насока.

Твърдят, че „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД пристъпил към принудително събиране на вземанията си по договора, чрез подаване на Заявление до РС Стара Загора за издаване на Заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК на 14.09.2022г. Образувано е частно гражданско дело № 3333/2022 г., като по същото е издадена Заповед за парично изпълнение, срещу която ответникът е подал възражение, за което били уведомени със съобщение, надлежно връчено им на 27.11.2022г.

Във възражението се твърди, че ответникът не дължи изпълнение по издадената Заповед за изпълнение. Към настоящия момент погасяване на задължението по Договора за кредит не е осъществено. Не е известно и основание, на което задължението за погасяване на получения от длъжника кредит да е отпаднало.

Горното пораждало правния интерес на дружеството да предяви иск за установяване на вземането ни по Договор за потребителски паричен кредит № 4316369 от 08.10.2020 г. за сумата от 3824.11 лв. (три хиляди осемстотин двадесет и четири лева и единадесет стотинки), от които: главница- 1708.08лв., частично претендирана главница за вноски с настъпил падеж за периода от 21.09.2021 г. до 21.08.2022г. включително /падежирали вноски/; договорна лихва- 1947.12лв., частично претендирана лихва за вноски с настъпил падеж за периода от 21.09.2021 г. до 21.08.2022г. включително /падежирали вноски/; лихва за забава - 168.91 лв. /за претендираната главница/.

Молят съда да постанови решение, с което да признае за установено, че К. И. С. с ЕГН ***** дължи на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД ЕИК 131001375 гр. София, сумата от **3824.11лв.** (три хиляди осемстотин двадесет и четири лева и единадесет стотинки), от които: главница- 1708.08лв., частично претендирана главница за вноски с настъпил падеж за периода от 21.09.2021 г. до 21.08.2022г. включително /падежирали вноски/; договорна лихва- 1947.12лв., частично претендирана лихва за вноски с настъпил падеж за периода от 21.09.2021 г. до 21.08.2022г. включително /падежирали вноски/; лихва за забава - 168.91 лв. /за претендираната главница/ за периода от 21.09.2021 г. до дата на подаване на заявлението по чл.410 ГПК, дължими по Договор за потребителски паричен кредит № 4316369 от 08.10.2020г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на Заявлението по чл.410 от ГПК в съда, до окончателното изплащане на сумата, както и направените по делото разноски.

Претендират за разноските по заповедното производство и по настоящия иск.

Предоставят банкова сметка на ищеца, по която ответникът може да заплати исковата сума: Банка: ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА АД IBAN: BIC: UBBSBGSF; По сметка на: ЕОС Матрикс ЕООД.

В едномесечния срок по делото е постъпил отговор от ответника К. И. С., в който заявява, че в настоящето производството ищецът не е доказал основанията на претендираното вземане. Ищецът "ЕОС МАТРИКС" ЕООД е придобил вземането си към ответника, на база договор за цесия от дата 19.04.2022 г. от „Уникредит Кънсюзър Файненсинг АД. Съдържанието на договорите обаче по никакъв начин не позволявало да се направи извод, че именно евентуално съществуващите в полза на „Уникредит Кънсюзър Файненсинг АД вземания по процесния договор за кредит били прехвърлени на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД. В съглашенията липсвала каквато и да е индивидуализация на прехвърляните парични притежания освен общия им размер, който по никакъв начин не внасял яснота по отношение на техните съществени и съществени характеристики. Тази неяснота не се преодолява чрез представеното към исковата молба Извлечение от Приложение №1 към договор за цесия от 19.04.2022 г., което било изцяло бланкетно.

Твърди, че извлеченията били съставени въз основа на уговорка между страните по договорите за цесия, поради което те имали действие в техните вътрешни отношения, по които ответникът не бил страна и поради това същите не биха могли да й бъдат противопоставени. Нещо повече, извлеченията не съдържали конкретика относно индивидуализиращите белези на договора за кредит, задълженията по които се твърдяло да са прехвърлени (не са посочени дори дати на сключването им), поради което не би могъл да бъде направен какъвто й да е извод, че с договорите за цесия към имуществената сфера на ищеца, а преди това към тази на праводателя му, са преминали именно исковите вземания, произтичащи от процесния договор за кредит. Съгласно разпоредбата на чл.180 ГПК, посочените „извлечения“, като частен документ, съставляват доказателство единствено за това, че лицето, което го е подписало (а в настоящия случай дори не е подписано) е направило посоченото в него изявление, но това изявление не обвързва съда да приеме за установен твърдения факт, поради което и при липсата на други доказателства съдът не следва да взема предвид и да цени представените „извлечения“. Това „извлечение“ е негодно доказателство по смисъла на ГПК, тъй като направените в него изявления имат характера на свидетелски показания, а съгласно чл.164, ал.1, т.5 ГПК са недопустими свидетелски показания за установяване на писмени съглашения, в които страната, която ангажира показанията, е участвала. Недоказването им, от своя страна, създава процесуално задължение за съда да приеме за неосъществени в обективната действителност тези обстоятелства, за които в процеса на доказване не са ангажирани достатъчно годни доказателствени средства. Именно това е и законодателната идея, заложена в процесуалния институт "тежест на доказване", който на практика възлага тежестта от недоказването на даден факт върху страната, която се позовава на него. Счита, че по делото не са доказани съществени материалноправни предпоставки за основателност на исковата претенция-наличие на валиден дълг и действителното му прехвърляне по силата на договори за цесия, поради което безпредметно се явява обсъждането на въпроса за осъществяването на останалите, обусловени от тях, юридически факти.

На следващо място, доколкото ищецът се позовава на предсрочна изискуемост, обявяването на предсрочната изискуемост по смисъла на чл.60, ал.2 ЗКИ предполага изявление на кредитора, че ще счита целия кредит или непогасения остатък от кредита за предсрочно изискуеми, включително и за вноските с ненастъпил падеж, които към момента на изявлението не са били изискуеми. Предсрочната изискуемост има действие от момента на получаване от длъжника на волеизявлението на кредитора, ако към този момент са настъпили обективните факти, обуславящи настъпването й. Следва да се има предвид, че вземането, предмет на заявлението по чл.410 ГПК / а не само по чл.417 ГПК/ следва да бъде изискуемо към момента на депозиране на заявлението в съда, а това подлежи на доказване в хода на исковото производство, образувано по реда на чл.422 ГПК, тъй като за кредитора не съществува задължение да прилага доказателства към заявлението по чл.410 ГПК за твърдяната предсрочна изискуемост на кредита. Началният момент на изискуемостта на вземане по договор за потребителски кредит, съдържащ договореност за настъпването на предсрочна изискуемост при неплащане на определени вноски, не настъпва автоматично, а е необходимо преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение кредиторът да е уведомил длъжника за обявяване предсрочната изискуемост на кредита (Решение №123/09.11.2015 по дело №2561/2014 на ВКС, ТК, II т.о.). От доказателствата по гр.д№ 160/2022г. по описа на РС Стара Загора, не може да се заключи, че изявлението на ищеца за настъпването на предсрочната изискуемост е достигнало до ответницата преди подаване на заявлението. Заявлението за издаване на заповед за изпълнение не представлява уведомяване на длъжника за предсрочна изискуемост на кредита, тъй като същото не се връчва на длъжника и до произнасяне от съда заповедното производство е едностранно. Връчването на издадената заповед за изпълнение на длъжника също няма характер на уведомяване на длъжника за обявяване на предсрочна изискуемост на кредита, защото заповедта за изпълнение не изхожда от кредитора и в нея не се съдържа волеизявление в посочения смисъл. По този въпрос е налице съдебна практика в решение №114/07.09.2016г. по т. дело №362/2015г. на ВКС, II т.о., решение №77/10.05.2016 по дело №3247/2014 на

ВКС, ТК, II т.о.

Сочи също, че в настоящият случай към момента на депозиране на заповедта за изпълнение пред съда, предсрочната изискуемост по кредита не е настъпила. Поради обусловеността на предмета на делото по установителния иск по чл. 422, ал. 1 ГПК от основаниято и размера на заявеното в заповедното производство вземане и с оглед факта, че вземанията са заявени като настъпили вследствие на настъпила предсрочна изискуемост, съдът не би могъл да се произнесе по отношение на месечните погасителни вноски с настъпил падеж към датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение. Обратното би означавало да бъде изменено основаниято на предявения установителен иск, което обаче е недопустимо, с оглед дадените задължителни указания по прилагането на закона в т. 11.6 от решение № 4/2013 от 18.06.2014г. по тълк. дело № 4/2013г. на ВКС, ОСГТК. В този смисъл Решение № 123 от 9.11.2015 г. на ВКС по т. д. № 2561/2014 г., II т. о. Именно и въз основа на изложеното, следва да бъдат отхвърлени в цялост, като неоснователни и недоказани исковите претенции.

В насока на гореизложеното е и Решение № 260211 от 09.03.2021 г. по гр. д. № 6921 / 2019 г. на VIII състав на Районен съд - Стара Загора. Решение № 260143 от 16.02.2021 г. по гр. д. № 1875 / 2020 г. на VIII състав на Районен съд - Стара Загора и други.

На следващо място, сключеният договор за потребителски паричен кредит № 4316369 бил недействителен на специалните основания по чл.22 от ЗПК. Съгласно чл.22 от ЗПК, във връзка с чл.11,ал.1,т.9 от ЗПК договор за потребителски кредит е нищожен, ако не са посочени приложимият лихвен процент и условията за прилагането му. В случая в договор за потребителски паричен кредит №4316369 бил посочен годишен лихвен процент 10%. Липсват обаче каквито и да е било условия за прилагането му. Липсва изрично посочване дали лихвеният процент е фиксиран за целият срок за кредита, или е променлив. Нарушението е още по съществено доколкото нито в договора, нито в погасителния план има отбелязване какъв е общият размер на дължимата за срока на договора възнаградителна лихва и съотношението ѝ с главницата по кредита, за да може да се направи проверка дали посоченият лихвен процент отговаря на действително прилагания от заемодателя. Визираната неяснота съществено ограничава правата на ответника и е основание за недействителност на договор за потребителски паричен кредит №4316369

Съгласно чл.22 от ЗПК, във връзка с чл.11,ал.1,т.10 от ЗПК, договорът за потребителски кредит е недействителен, ако в същия не е посочен годишен процент на разходите и общата сума, дължима от потребителя. Съгласно чл. 19,ал.1 от ЗПК, годишният процент на разходите по кредита изразява общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи, изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит. Действително в договор за потребителски паричен кредит №4316369 е посочено, че ГПР е в размер на 10.47%. Липсва обаче, каквото и да е уточнение, какви точно разходи се включват в посочения процент. Посоченият лихвен процент от 10 % не е ясно как точно се съдържа и как е изчислен по отношение на общия ГПР. По този начин ответника, е поставена в невъзможност да разбере какъв реално е процентът на оскъпяване на ползвания от нея финансов продукт. За да бъде спазена разпоредбата на чл. 11 ,ал. 1 ,т. 10 от ЗПК, следва в договора да е посочено не само цифрово какъв годишен процент от общия размер на предоставения потребителски договор представлява ГПР, но и изрично и изчерпателно да бъдат посочени всички разходи, които ответникът ще направи и които са отчетени при формиране на ГПР. Поставянето на кредитополучателя в положение, за да разбере действителния размер на ГПР, да тълкува всяка една от клаузите в договора и да преценява дали тя създава задължение за допълнителна такса по потребителския договор, не включена в ГПР противоречи на изискването за яснота, въведено в чл .11 ,ал .1 ,т.10 от ЗПК.

Гореизложените възражения изцяло кореспондирали с практиката на Районен съд Стара Загора: Решение № 260600 от 30.06.2021 г. по гр. д. № 3668 / 2020 г. на VI състав на Районен съд - Стара Загора. Решение № 260348 от 19.04.2021 г. по гр. д. № 588 / 2020 г. на III състав на Районен съд - Стара Загора. Решение № 260115 от 08.02.2021 г. по гр. д. № 949 / 2020 г. на I състав на Районен съд - Стара Загора и много други, в които съставите на РС

Стара Загора приемали, че: Договорът за кредит е недействителен, ако по него са посочени единствено и само като абсолютни стойности лихвения процент по заема, годишният процент на разходите на заема и годишното оскъпяване на заема. Липсва, обаче, ясно разписана методика за формиране на годишния процент на разходите по кредита /кои компоненти точно са включени в него и как се формира посочения в договора ГПР от 22.42 % /. Съгласно разпоредите на ЗПК, годишният процент на разходите по кредита изразява общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи (лихви, други преки или косвени разходи, комисиони, възнаграждения от всякакъв вид, в т. ч. тези, дължими на посредниците за сключване на договора), изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит. Предвид изложеното, е следвало по ясен и разбираем за потребителя начин да бъдат конкретизирани всички разходи, които длъжникът ще стори и които са пряко свързани с кредитното правоотношение. В конкретния случай, в процесния договор за кредит, яснота досежно посочените обстоятелства липсва. Посочен е лихвен процент по заема, но не се изяснява как тези стойности се съотнасят към ГПР по договора. Съществува неяснота относно тези съставни елементи, като за потребителят не става ясно какво се включва в общите му разходи, настоящи и бъдещи.

На следващо място, договор за потребителски паричен кредит №4316369 не отговарял на част от изискванията на чл.10, ал.1 ЗПК, както и на изискванията на чл.11, ал.1, т.12 ЗПК.

Според чл.10, ал.1 ЗПК, договорът за потребителски кредит се сключва в писмена форма, на хартиен или друг траен носител, по ясен и разбираем начин, като всички елементи на договора се представят в еднакъв по вид, формат и размер шрифт - не по малък от 12, в два екземпляра - по един за всяка от страните. Дори и без наличието на специални познания е видно, че искане за предоставяне на кредит, съгласие за обработване на лични данни и декларация за информираност са изготвени в различен по размер шрифт, като категорично е в размер по-малък от 12 и практически е нечетлив.

При тези съображения, намира, че от една страна е налице нарушение на изискването на чл.10, ал.1 ЗПК за еднакъв по вид, формат и размер шрифт на всички елементи на договора, а от друга страна е налице нарушение и на изискването за шрифт не по-малък от 12 по отношение на част от елементите на договора, касаещи искане за предоставяне на кредит, съгласие за обработване на лични данни и декларация за информираност.

Отделно от това, в договор за потребителски паричен кредит №4316369 и погасителен план към него не се съдържа предвидената в чл.11, ал.1, т.12 ЗПК информация относно правото на потребителя при погасяване на главницата по срочен договор за кредит да получи при поискване и безвъзмездно, във всеки един момент от изпълнението на договора, извлечение по сметка под формата на погасителен план за извършените и предстоящите плащания, който погасителен план трябва да посочва дължимите плащания и сроковете и условията за извършването на тези плащания и да съдържа разбивка на всяка погасителна вноска, показваща погасяването на главницата, лихвата, изчислена на базата на лихвения процент, и когато е приложимо - допълнителните разходи.

Прави и възражение за прекомерност на претендираните от ищеца, съдебни разноски по заповедното и настоящето производство по описа на РС Стара Загора.

Моли съда да отхвърли претендираните от „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД искиви претенции, като неоснователни и недоказани.

Моли съда да осъди ищеца „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД да заплати и разноските в заповедното и настоящето производство.

Съдът, като обсъди събраните по делото писмени доказателства, взе предвид становищата и доводите на страните и на основание чл. 235 от ГПК, намира за установено следното:

Видно от ч. гр. д. № 4375/2022 г. по описа на Районен съд – Стара Загора в полза на ищеца „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД е издадена Заповед № 1902 от 16.09.2022 г. за изпълнение

на парично задължение по чл. 410 от ГПК за следните суми: главница- 1708.08лв., частично претендирана главница за вноски с настъпил падеж за периода от 21.09.2021 г. до 21.08.2022г. включително /падежирали вноски/; договорна лихва- 1947.12лв., частично претендирана лихва за вноски с настъпил падеж за периода от 21.09.2021 г. до 21.08.2022г. включително /падежирали вноски/; лихва за забава - 168.91 лв. /за претендираната главница/ за периода от 21.09.2021 г. до дата на подаване на заявлението по чл.410 ГПК, дължими по Договор за потребителски паричен кредит № 4316369 от 08.10.2020г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на Заявлението по чл.410 от ГПК в съда, до окончателното изплащане на сумата, както и направените по делото разноски.

От представения по делото договор за потребителски кредит № 4316369 от 08.10.2020 г. се установява, че между "Уникредит Кънсюзър Файненсинг" ЕАД и ответницата С. е сключен договор за потребителски паричен кредит от 8.10.2020 г., като ѝ е предоставен потребителски кредит в размер на 20239.16 лв., като общата дължима сума от потребителя е в размер на 31289.55 лв. Ответницата К. С. се е задължила да върне заемната сума, ведно с начислените лихви в уговорените в договора срокове. Крайният срок за погасяване на кредита е до 21.08.2029 г. Погасяването на кредита, включително дължимите лихви, става на месечни вноски, посочени като брой и размер в погасителния план, приложен по делото.

По делото е представен индивидуален договор за продажба и прехвърляне на вземания от 19.04.2022 г., сключен между "Уникредит Кънсюзър Файненсинг" ЕАД и "ЕОС МАТРИКС" ЕООД с ЕИК 131001375, съгласно който кредиторът-цедент е прехвърлил на цесионера чрез цесия вземанията си към свои длъжници, произтичащи от договори за кредит, като вземанията са описани в списък – Приложение 1. Видно от Приложението в предмета на прехвърлените с договора за цесия вземания фигурира ответницата К. И. С. за вземане по кредит № 4316369 с общ размер на дълга – 21822.49 лева, от която сума 19983.42 лева – главница и 1839.07 лева – лихви. Представено е потвърждение за извършената цесия на парични задължения на основание чл. 99 от 33Д. Представено е пълномощно от "Уникредит Кънсюзър Файненсинг" ЕАД, с което упълномощава "ЕОС МАТРИКС" ЕООД да уведомява съгласно разпоредбата на чл. 99, ал. 3 от 33Д от името на УниКредит Кънсюзър Файненсинг ЕАД всички длъжници (кредитополучатели, поръчители, съдължници, наследници), по всички вземания, които дружеството е цедирало (прехвърлило) на 19.04.2022 г. с индивидуален договор за продажба и прехвърляне на вземания от 19.04.2022 г. към Рамков договор за продажба и прехвърляне на вземания от 14.12.2021 г., като вземанията са индивидуализирани в Приложение № 1 към индивидуалния договор. По делото е представено и пълномощно от "ЕОС Матрикс" ЕООД, с което е упълномощено Адвокатско дружество "Иванов и Денев", гр. Стара Загора с правото да уведомят всички длъжници за прехвърлянето на съответните вземания съгласно договорите за прехвърляне на вземания. С исковата молба са представени и уведомления с изх. № 41791 4180, 4181 и 4182 от 30.06.2022 г., отправени до ответницата, съгласно които пълномощникът адв. Жельо Денев уведомява длъжника, че кредитор на вземането е "ЕОС Матрикс" ЕООД, предоставя 15-дневен срок, в който ответницата следва да погаси всички свои задължения, произтичащи от договор за потребителски паричен кредит с номер № 4316369 от 8.10.2020 г. и обявява цялото задължение по посочения по-горе договор за предсрочно изискуемо. Уведомлението за цесия и за предсрочна изискуемост е изпратено до ответницата по пощата, като видно от отбелязването се е върнало като непотърсено. Видно е от данните по делото, че писмото с уведомлението за цесия не е било връчено на ответницата, поради което настоящият съдебен състав намира, че то следва да се счита за връчено с връчване на исковата молба на ответника в хода на исковото производство – чл. 235, ал. 3 ГПК.

За изясняване на делото от фактическа страна е назначена и изслушана съдебно-икономическа експертиза. Съдът кредитира и възприема заключението на експертизата, тъй

като същото е подробно, обективно и обосновано. Вещото лице е посочило, че между лицето К. И. С. с ЕГН ***** и Уникредит Кънсьюмър Файненсинг ЕАД е бил сключен договор за паричен потребителски кредит № 4316369 от 08.10.2020 г. Финансираната сума по кредита е в размер на 20 239.16 лв. Крайният срок за погасяване на кредита е 21.08.2029 г. Видно от погасителния план в периода на първите 9 вноски, кредитът е бил в гратисен период т.е. главница не се е погасяла, а само лихва. От „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД са представили служебна бележка изх.№23-СБКД - 00023/02.02.2023 г., в която посочват, че след датата на цесията 19.04.2022 г. до 02.02.2023 г. не са отразени плащания в счетоводната им система по задължението на ответника. От „Уникредит Кънсьюмър Файненсинг“ ЕАД представили „Удостоверение за реструктуриране на кредитно задължение“, в което е описано, че оставащият дълг в размер на 20 239.16 лв. по потребителски кредит 3877824/02.10.2019 г. с титуляр К. И. С. е реструктуриран в ново кредитно задължение с номер 4316369/07.10.2020 г./процесен кредит/ към УниКредит Кънсьюмър Файненсинг ЕАД. Сумите по кредита са платени до 11-та вноска. Съгласно предоставената информация от "Уникредит Кънсьюмър Файненсинг" ЕАД и "ЕОС МАТРИКС" ЕООД, след датата на цесията, по кредита не са извършени плащания от страна на кредитополучателя. Общият размер на неизплатената главница по договора за кредит за периода 21.09.2021 г. – 21.08.2022 г., възлиза на 1708.08 лв. **за вноски с настъпил падеж**. Общият размер на неизплатената договорна лихва по договора за кредит за периода 21.09.2021 г. – 21.08.2022 г. г., възлиза на 1947.12 лв., а лихвата за забава върху неизплатената главница от 1708.08 лв., изчислена за периода 21.09.2021 г. – 14.09.2022 г., възлиза на 170.34 лв.

При така обсъдените доказателства настоящият състав на Районен съд Стара Загора намира предявения иск за основателен.

За да бъде уважен предявеният иск, съобразно разпределената доказателствена тежест, ищецът следва при условията на пълно и главно доказване да установи наличие на облигационно правоотношение между прехвърлителя на вземането и ответника, възникнало по силата на сключен договор за кредит, че "Уникредит Кънсьюмър Файненсинг" ЕАД е бил изправна страна по същия и е изпълнил точно задълженията си, произтичащи от договора, както и размера на дължимата сума и забавата на ответника да заплати същата. Следва да установи и прехвърляне на вземането от стария кредитор в полза на ищеца "ЕОС Матрикс" с договор за цесия от 19.04.2022 г., както и уведомлението до длъжника от цедента за сключения договор за цесия. В тежест на ответника К. С. е да установи, че е изпълнила задължението си и е заплатила вноските по договора с настъпил падеж.

Съдът приема, че ищецът проведе пълно и главно доказване на претенцията си по настоящото дело. По делото е безспорно установено, че на 8.10.2020 г. "Уникредит Кънсьюмър Файненсинг" ЕАД и К. С. са сключили валиден договор за потребителски кредит. Поради това съдът намира за доказано основанието на иска – съществуване на договорно правоотношение между "Уникредит Кънсьюмър Файненсинг" ЕАД и К. С., цитирано в исковата молба, и неговия предмет – предоставяне на сума срещу задължение на кредитополучателя да върне заемната сума съгласно погасителния план. В случая се претендират само вноски с настъпил падеж, поради което възражението на ответницата, че предсрочна изискуемост не ѝ е обявена по надлежния ред не следва да бъде обсъждано. Вещото лице по изготвената съдебно-икономическа експертиза е посочило размера на дължимата сума за вноски с настъпил падеж по договора – 1708.08 лева. Неизплатената главница за вноски с настъпил падеж за периода от 21.09.2021 г. – 21.08.2022 г. вкл. според експерта възлиза на 1708.08 лева, неизплатената договорна лихва е в размер на 1947.12 лева, а лихвата за забава в размер на 168.91 лв. /а според вещото лице 170.34 лв./. По делото не са представени доказателства за други извършени плащания, поради което следва да се приеме, че към датата на приключване събирането на доказателствата задължението е в този размер. Т. е. "Уникредит Кънсьюмър Файненсинг" ЕАД е изпълнил договорното си задължение и е предоставил заемната сума, поради което в тежест на ответника е да докаже,

че е изпълнил насрещното си парично задължение по договора да върне предоставеният му заем, в срока уговорен в договора. Доказателства за заплащане на договорената сума от страна на ответника липсват, въпреки изрично разпределената с доклада по делото доказателствена тежест. Установи се, че ищецът е цесионер и собственик на вземания по силата на договор за продажба и прехвърляне на вземания (цесия) от 19.04.2022 г. с прехвърлител на вземанията "Уникредит Кънсюзър Файненсинг" ЕАД, като уведомлението за цесия следва да се счита за връчено с връчване на исковата молба на ответника в хода на исковото производство.

По делото от страна на ответницата не са ангажирани доказателства относно погасяване на вземането за главница и мораторна лихва, поради което в приложение на правилото за разпределение на доказателствената тежест следва да се приеме, че недоказаните от ответника факти не са се осъществили и за него настъпват неблагоприятните последици от това обстоятелство. С оглед приетото и неоспорено от страните заключение на ССЧЕ съдът намира, че претенциите за главница, договорна лихва и мораторна лихва се явяват основателни и доказани в пълния претендиран размер.

По отношение на възраженията на ответницата, че сключеният договор за потребителски паричен кредит № 4316369 бил недействителен на специалните основания по чл.22 от ЗПК, във връзка с чл.11,ал.1,т.9 от ЗПК, тъй като не били посочени приложимият лихвен процент и условията за прилагането му, както и нарушение на чл. 10, ал.1 от ЗПК – за еднакъв по вид, формат и размер на шрифта, съдът намира за установено следното:

Съдът намира, че договорът за кредит съдържа реквизитите по чл. 11, ал. 1, т. 1-7 ЗПК, а именно изготвен е на разбираем език и в него е посочена датата и мястото на сключването му; вида на предоставения кредит; името, единния граждански номер, постоянния и настоящия адрес на потребителя; името/наименованието, правноорганизационната форма, кода по БУЛСТАТ или ЕИК и адреса/седалището на кредитора; срока на договора за кредит; общия размер на кредита и условията за усвояването му.

В договора за банков кредит, страните по него са постигнали съгласие по установените в чл. 11, ал. 1, т. 9 ЗПК нормативни изисквания – годишен лихвен процент по кредита (10 %), ГПР в размер на 10.47 % и общата сума, дължима от потребителя, изчислена към момента на сключване на договора за кредит – 31289.55 лева.

Обстоятелството, че в процесния договор не се съдържа методика за изчисляване на референтния лихвен процент, съгласно чл. 33а ЗПК, не е основание за отказ за заплащане на възнаградителната лихва, формирана с участието на тази величина. Клаузата в договора за кредит е в синхрон с относимата редакция на чл. 33а ЗПК, според който кредиторът публикува на интернет страницата си текущия размер на използваните от него референтни лихвени проценти, и използваната от него методология за определяне на референтния лихвен процент.

Съдът намира за неоснователни твърденията, че не ставало ясно в договора вида на годишния лихвен процент. На първа страница от процесния договор е посочено: фиксиран ГЛП-10%. В чл.7 от договора отново е договорено, че дължимата лихва е фиксирана за целия период на договора и е включена в погасителния план. Няма включена такса за разглеждане на кредита, не е сключвана и застраховка по кредита. Договорен е и гратисен период за първите девет месеца по отношение на главницата, което се установява и от заключението на вещото лице.

Спазено е изискването на чл. 11, ал. 1, т. 12 и в договора се съдържа клауза, която дава информация за правото на потребителя при погасяване на главницата по срочен договор за кредит да получи при поискване и безвъзмездно, във всеки един момент от изпълнението на договора, извлечение по сметка под формата на погасителен план за извършените и предстоящите плащания.

Спазено е изискването и за предоставяне на договорна информация – ответницата С. е удостоверила чрез подписа си и съгласно чл. 10 от договора, че е получил от кредитора необходимата преддоговорна информация за вземане на информирано решение за сключване на договора и е запознат с последиците при просрочие на вноските.

Изискването на чл. 11, ал. 1, т. 20 ЗПК в договора да бъде отразено наличието или липсата на право на отказ на потребителя от договора, срока, в който това право може да бъде упражнено и др. условия за упражняването му, вкл. информация за задължението на потребителя да погаси усвоената главница и лихвата, съгласно чл. 29, ал. 4 и 6 ЗПК, също е спазено. В чл. 4, ал. 3 от договора е уговорено правото на отказ /в 14-дневен срок, без да дължи обезщетение или неустойка/. Императивните изисквания на посочената норма са спазени, т. к. правото на отказ на ответника от договора е изрично уредено в чл. 4 от договора. Уговорената възможност за отказ е удовлетворяваща потребителя и достатъчно съхраняваща правния му интерес във връзка с отпускането на заема, предвид обстоятелството, че първоначално уговорените условия на кредитиране не са променени до края на действието на договора, а преценката за икономическата тежест на поетите с него задължения е обективно обусловена от ясното цифрово изразяване на всички договорени лихви - възнаградителни и наказателни.

Съдът намира за неоснователни твърденията, че договорът за кредит е недействителен. Сключеният процесен договор за кредит изцяло е съобразен с разпоредбите на закона, клаузите в него са уговорени от двете страни доброволно, като отговарят на изискванията за добросъвестност, предвид описаните подробно права и задължения на страните. На всички страници от Договора отдолу стоят подписите и на двете страни, което води до извода, че условията по кредита са предоставени при сключването на договора, кредитополучателят е запознат с тях и съгласен със същите.

При така изложените съображения съдът приема, че ответникът се явява неизправна страна по валидно възникналото между страните облигационно правоотношение, като намира за доказано, че в полза на ищеца "ЕОС Матрикс"ЕООД качеството му на частен правоприменник на "УниКредит Кънсумър файненсинг" ЕАД съществува ликвидно и изискуемо вземане спрямо ответника/ кредитополучател в посочените по-горе размери.

На основание чл. 86 от ЗЗД следва да бъде присъдена и претендираната законна лихва върху главницата, начинаей от датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК /14.09.2022 г. / до окончателното изплащане на вземането.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че предявеният установителен иск за главница следва да бъде уважен изцяло, а именно в размер на 1708.08 лева за вноските с настъпил падеж - за периода от 21.09.2021 г. до 21.08.2022 г. вкл., ведно със законната лихва за забава, считано от подаване на заявлението за издаване на изпълнение 14.09.2022 Г. до окончателното й изплащане. Основателна се явява и претенцията за договорна лихва в претендирания размер от 1947.12 лева, дължима за периода от 21.09.2021 г. до 21.08.2022 г. вкл. и за мораторна лихва в размер на 168.91 лева, начислена върху претендираната главница за периода от 21.09.2021 г. до 14.09.2022 г.- датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК в съда.

Съобразно чл. 78, ал. 1 ГПК и с оглед изхода на спора на ищцовата страна се дължат деловодни разноски в размер на 469.72 лева в настоящото производство, както и направените в заповедното производство съдебно-деловодни разноски в размер на 256.48 лева, съгласно представения списък на разноските по чл. 80 от ГПК.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на К. И. С., ЕГН *****, с адрес: гр. Стара Загора,, че дължи на "ЕОС МАТРИКС" ЕООД, ЕИК 131001375, със седалище и адрес на управление: гр. София, район "Витоша", ж. к. "Малинова долина", ул. "Рачо Петков-Казанджията" № 4-6, представлявано от Райна Миткова-Тодорова, сумата от **1708.08** лв., частично претендирана главница за вноски с настъпил падеж за периода от 21.09.2021 г. до 21.08.2022г. включително /падежирали вноски/; договорна лихва- **1947.12** лв., частично претендирана лихва за вноски с настъпил падеж за периода от 21.09.2021 г. до 21.08.2022г. включително /падежирали вноски/; лихва за забава - **168.91** лв. /за претендираната главница/ за периода от 21.09.2021 г. до дата на подаване на заявлението по чл.410 ГПК в съда 14.09.2022 г., дължими по Договор за потребителски паричен кредит № 4316369 от 08.10.2020г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на Заявлението по чл.410 от ГПК в съда – 14.09.2022 г., до окончателното изплащане на сумата, за които е издадена заповед № 1902/16.09.2022 г. по ч.гр.д. № 4375/2022 г. по описа на РС Стара Загора.

ОСЪЖДА К. И. С., ЕГН *****, с адрес: гр. Стара Загора,, да заплати на "ЕОС МАТРИКС" ЕООД, ЕИК 131001375, със седалище и адрес на управление: гр. София, район "Витоша", ж. к. "Малинова долина", ул. "Рачо Петков-Казанджията" № 4-6, представлявано от Райна Миткова-Тодорова, сумата от **726.20** лв. направените разноси в настоящото и заповедното производство.

Сумите могат да бъдат заплатени по следната банкова сметка:

ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА АД IBAN: BIC: UBBSBGSF; По сметка на: ЕОС Матрикс ЕООД.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд Стара Загора в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Стара Загора: _____